

BÚCSÚZNAK KOLLÉGÁID

Kahlil Gibran: A halálról

"Ismerni szeretnétek a halál titkát.

De hogyan találnátok meg, ha nem az élet szívében keressétek?...
Mert egy az élet és a halál, éppúgy, miként egy a folyó és a tenger...

Mert mi egyéb volna meghalni, mint mezítelen állni a szélben és felolvadni a napsütésben?
És a lélegzet megszűnése mi volna egyéb, mint a lélegzet felszabadítása a nyughatatlan árapály
alól,
hogy a lélegzet fölemelkedhessék, kiterjedjen, és fölkeresse a határtalan Istent?

Amikor ittatok a csend folyamából, igazán csak akkor fogtok énekelni.
És amikor a hegy tetejére értetek, igazán csak akkor kezdtek fölfelé kapaszkodni.
És amikor a föld visszakéri tagjaitokat, igazán csak akkor fogtok táncolni."
(Janzsó Szilvi)

A hír hogy Zsuzsa végleg búcsut vett tőlünk mindenkit váratlanul ért. Tudtuk hogy nagy a baj, de elhinni senki sem tudta, hogy képes őt is legyőzni a gyilkos kór. Még az utolsó hetekben is tudott viccelődni, a derűt és életigenlést amit lénye árasztott a végsőkig megőrizte. Fanyar humora körbelengte sajátságos karakterét. Igazi bajtárs volt Ő, segítőkész, a bajban társ. Mindannyian szerettük, hiszen könnyedsége mögött megbízható, elhivatott lelkiismeretes odaadó lényre biztosságot nyújtott. Most látjuk csak igazán amikor már nincs közöttünk, hogy mennyi mindent megoldott, szinte észrevétlenül könnyedén. Ūr maradt utána, pótolhatatlan Ūr...
Judit

Sokáig közös volt az irodánk Zsuzsival, Anival. Jó visszagondolni arra az időszakra.
Menti – ahogy Zsuzsi hívott

Zsuzsazsuzsazsuzsa, hiányzol nekünk munkatársként és magánemberként egyaránt!
A KECS dolgozói

Zsuzsa... Szíven ütött a hír, hogy végleg elmentél. Erre nem számítottam. Visszavártalak, pedig tudtam, hogy beteg vagy.
Zsuzsa barátja volt mindenkinek – segített, vigasztalt, tanácsot adott. Mindenki szerette. Lénye összenőtt az alapítvánnyal. Nélküle minden más lesz. Hiánya pótolhatatlan. Sokan siratjuk.
Lakatos Krisztina

Sokat tanultunk Tőled mindannyian: kollégák, kliensek egyaránt. Minden intézményünkhöz szoros szálak fűztek.
Az együtt végzett munka során közelebbről is megismerhettük Őt. Tanácsért, segítségért bármikor fordulhattunk hozzá, de Ő nehezen kért, inkább maga oldotta meg a problémát, mert nem szívesen terhelte vele másokat.
Néhány vidám együttlétet is őrzünk Róla emlékeinkben, de még friss a veszteség, így nehezebb felidézni a derűs perceket.
Böbe

Különösen sokat köszönhetek Zsuzsának, sokat segített nekem, amikor az Alapítványhoz jöttem dolgozni. Mindig számíthattam a segítségére, bármi gondom, problémám akadt, jó munkatárs volt. Olyan embernek ismertem meg, aki szívében viselte az Alapítvány ügyét. Mindig éreztem

nála egyfajta azonosulást a fogyatékosokkal, illetve a nehéz helyzetben lévő, támogatásra szoruló emberekkel. Bár egészségi állapota, fizikuma gyenge volt, de lélekben, akaratban, elszántságban, kitartásban igen erős, edzett jellemű embernek ismertem. Sokszor ironikusan viccelődve beszélt önmagáról és nehézségeiről. Dacolva minden nehézséggel állta és viselte élete megpróbáltatásait.

Halála, bár tudtam közeleg, mélyen megrázott, napokra lesújtott a hír. Nagyon mély fájdalmat éreztem, mert átéltem újra a szeretteink elvesztését, amely fájdalom még élesen bennem él, sokszor elviselhetetlen kínnal. Szavakkal megfogalmazhatatlan fájdalom ez, valami olyan érzés, ami túlmutat az emberi értelmen, valami más dimenzióban értelmezhető. Istenben hívő emberként ezt a túlvilágnak gondolom, ahol mindannyian Isten gondoskodó szeretetében, az örök létben részesülünk. Hiszem, hogy a feltámadásban találkozunk!

Éva

Magadénak érezted az alapítványt, szinte otthonodnak a munkahelyedet. Nem volt mindegy, mi hangzik el a megbeszéléseken, szeretted összefoglalni és levonni a tanulságot egy-egy téma megtárgyalását követően. Amint nyugtáztad, hogy a jelenlevők szemében megcsillant a megértés fénye, egyszerűen félbehagytad a hosszú mondatot. Személyiséged, sajátos racionalitásod diktálta így: eljutott az üzenet mindenkihez, a lényeg már megtörtént, nincs mit beszélni tovább.

Hú maradtál magadhoz most is, amikor az életedről volt szó: ugyanilyen sajátos hirtelenséggel hagytad félbe....

Kata